

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14, כ"ב' השופט יחזקאל אליהו

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

תובע:

ע"י ב"כ עוה"ד איריס גרבר

נגד

נתבעים:

1. ת.ז.)
  2. ת.ז.)
  3. ת.ז.)
- ע"י ב"כ עוה"ד בת חן דיכטר

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

1. לפניי תביעה מיום 13/4/14 לביטול / הפחתת מזונות הקטינים אשר הגיש התובע מר (להלן: "התובע" / "האב") כנגד ילדיו הקטינים (יליד 1996) (ילידת 1999) באמצעות אמם הנתבעת (להלן בהתאמה: "הקטינים" / "אמ").
2. התובע ואם הקטינים, הגבי (להלן: "הנתבעת" /או "האם") נישאו זל"ז ביום 14.9.1995 והתגרשו ביום 31.5.04. ביום 4/12/03 חתמו הצדדים על הסכם גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פס"ד בבית המשפט בפני כב' השופט ש. שוחט ביום 30/12/03 (להלן: "הסכם הגירושין" /או "פסה"ד").
3. בהסכם הגירושין נקבע כי הקטינים יהיו במשמורת האם עד הגיעם לגיל 18 - סי 3(א) להסכם. בסעיף 4 על סעיפי המשנה לו ס"ק (א)-(ו) נקבע כי התובע ייקח אליו את הילדים פעמיים בשבוע בימים ב' ו-ד' החל משעה 16:00 מבית מגורי האם או מהמוסד החינוכי או מחוג באם זה מסתיים בסמוך לשעת התחלת הביקור. עוד נקבע כי הביקור ביום ב' יכלול לינה והאב יחזיר את הקטינים ישירות למוסד החינוכי בו הם מתחנכים. באשר לביקור ביום ד' נקבע כי האב יחזיר את הקטינים לבית האם עד השעה 20:00. כן נקבעו הסדריי ראייה כל סופ"ש שני מיום ו' בשעת סיום הלימודים ועד מוצ"ש בשעה 20:30. עוד קבעו הצדדים כי בהסכמה יהא רשאי האב לקבל את הקטינים לביקורים נוספים בתאום מראש. כן נקבע כי האב ייקח את הקטינים אליו במחצית החגים והחופשות מהלימודים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (א') (אח')

- 1 בסעיף 5 נקבעו מזונות הקטינים ע"ש של 1,400 ₪ לכל קטין וכן תוספת מדור בסך של \$240.
 2 עוד נקבע כי קצבת המל"ל תצטרף לסכומים הנ"ל וכן נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים
 3 שווים בהוצאות רפואיות חריגות. נקבעה הצמדה למדד הידוע בחודש אוקטובר 2003.
 4 עוד קבעו הצדדים בהסכם את נושא חלוקת הרכוש המשותף ביניהם - הכל כמפורט
 5 בהסכם.
 6
 7 .4 כנטען בכתב התביעה, עת הגשת התביעה עומד סכום מזונות כל אחד מהקטינים על סך של
 8 1,725 ₪ ומדורם על סך של 1,294 ₪. סה"כ דמי המזונות עבור שני הקטינים הינו בסך של
 9 4,744 ₪.
 10
 11 .5 בין הצדדים התנהל לפני הליך משפטי נוסף בתביעת האב למשמורת משותפת (תמ"ש
 12 53471/03). תביעה זו הוגשה עוד ביום 20/2/07 ובמסגרתה הוגשו מסי רב של תסקירים
 13 דיווחים ואף מונה מומחה - מכון שלם. ביום 12.1.14 ניתן פסי"ד לפיו נקבעה משמורת
 14 משותפת לשני החורים והצדדים הופנו להדרכה הורית. יש להצר על התנהלות הצדדים אשר
 15 ממושיכים להתנהל בערכאות שנים רבות ובפרט כאשר בינתיים הבן (בגר והקטינה)
 16 בת 16, על סף בגרות ממש.
 17
 18 .6 כנטען בכתב התביעה מיד לאחר מתן פסק הדין הודיעה האם לקטינים על פסק הדין ואסרה
 19 עליהם לישון אצל התובע מעבר לימים שנקבעו בהסכם הגירושין וזאת חרף רצונם.
 20
 21 .7 עוד נטען כי אם הקטינים מערבת את הקטינים בעניינים כספיים שבין החורים, מסרבת לתת
 22 לקטינים כסף לפעילויות חברתיות כגון פעילות בצופים וזאת אף על פי שהתובע המשיך
 23 לשלם לאם את מלוא סכום המזונות שנקבע במסגרת הסכם הגירושין.
 24
 25 .8 כן נטען בכתב התביעה כי המתאמת ההורית קבעה כי מאחר ומדובר בילדים גדולים, מיותר
 26 לקבוע ימים קבועים ויש להניח לקטינים בעצמם, לקבוע את הימים בהם ישהו עם כל
 27 אחד מהחורים.
 28
 29 .9 לעניין זמני השחות של הקטינים אצל כל אחד מהחורים, נטען בכתב התביעה כי הקטינה
 30 לא מגיעה מידי יום ביומו, לאחר סיום בייס אל אביה התובע, ושוחה שם עד לשעות
 31 הלילה המאוחרות, אוכלת צהריים, מתקלחת, מכינה שעורי בית ולומדת למבחנים.
 32 לטענת התובע שוחה בביתו כ- 90% מהזמן ובעצם נמצאת במשמורתו עם זמני שהות
 33 קצרים אצל האם.
 34 לעניין הבן (ב) יצוין כי בתחילת ההליך היה (ב) קטין על סף הבררות (כבן 17 ו- 9
 35 חודשים). אף (ב) כנטען בכתב התביעה מגיע אל ביתו של האב כמעט מידי יום, למשך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נ') ואח'

- 1 מספר שעות, אוכל ארוחת צהריים, מתקלה ולן אצל האב לפחות פעם בשבוע ובשישי שבת
 2 פעם בשבועיים.
 3
- 4 10. מוסיף וטוען התובע בנוסף לדמי המזונות שמשלם לידי אם הקטינים, מעביר הוא ישירות
 5 לקטינים כספים רבים ומשלם ישירות חלק ניכר מהוצאותיהם באופן ישיר. לטענת התובע
 6 יש לבטל לחלוטין את המזונות באופן שכל אחד מההורים יישא בהוצאות השוטפות של
 7 הקטינים עת הס שוהים אצלו ובנוסף ההורים יישאו במחצית הוצאות חריגות רפואיות
 8 ואחרות, שאינן במסגרת ההוצאות השוטפות.
 9
- 10 11. עוד לטענת התובע הוא עובד כראש ו... משתכר כ-14,500 ₪ נטו
 11 לחודש וזאת לאחר כ-40 שעות נוספות. לטענתו נטל הלוואות בסך של כ-14,000 ש"ח
 12 ממקום עבודתו, לצורך מימון חוות דעת המסוגלות ההורית, בגינה נוכח ממשכורתו, סך של
 13 כ-670 בחודש עד לחודש 8/13. בנוסף מנוכה ממשכורתו של התובע, התחייבויות בסך של
 14 250-300 ₪ בחודש בגין ביטוחי בריאות לו ולילדיו ועוד הוצאות שונות. עוד לטענתו אין לו
 15 דירה בבעלותו והוא מתגורר בדירה שכורה בת 2 חדרים ומשלם 2,800 ₪ לחודש. מאחר
 16 ואין לילדים פרטיות, מתעתד הוא, בקיץ הקרוב, עם סיום חוזה השכירות, לעבור לדירה
 17 מרווחת יותר, שאז שכר הדירה יעמוד על לפחות 4,500 ₪ לחודש. מגד ולטענתו לאם דירה
 18 בבעלותה אשר לפני למעלה מ-6 שנים פיצלה אותה ומאז משכירה יחידת דיור. עוד מוסיף
 19 וטוען התובע כי הכנסתה של המשיבה, מכל המקורות, לרבות משכורת, השכרת יחידת
 20 דיור, המוסד לביטוח לאומי ועוד, מגיעת לסך של כ-13,000 ₪ נטו לפחות וזאת ללא
 21 המזונות וההגנות לחן היא זכאית כאם חד הורית. בסעיפים 39 ו-40 לכתב התביעה טען כי
 22 "לאור פסק הדין למשמורת משותפת, לאור גילם של הקטינים והעובדה כי האב חייב
 23 במזונותיהם רק מדיו צדקה, לאור ההשתכרות הדומה של החורים ולאור זמני השעות
 24 הממושכים של הקטינה (אצל האב, בפועל, כ-90% מהזמן לפחות) וכן של הבן)
 25 ולאור הפסיקה האחרונה בענייני מזונות במשמורת משותפת, הרי שבן הראוי הוא כי האם
 26 תעביר לידי האב כספים לצורך מזונות הקטינים. יחד עם זאת, יאות התובע להסכים, כי כל
 27 צד יישא בהוצאות הקטינים, עת שוהים אצלו, ובנוסף, יישאו בחלקים שניים בהוצאות
 28 הבאות: הוצאות רפואיות חריגות, הוצאות הקשורות לתנועת הנוער הצופים, הוצאות
 29 חינוכיות (לרבות תשלומי בייס, ספרי לימוד וציוד לימודי, שיעורים פרטיים, טיולים
 30 שנתיים, סל תרבות, משלחות הנוער לפולין, רשיון נהיגה), ביגוד והנעלה, באופן שכל אחד
 31 מההורים ישא בסך של לפחות 1,400 ש"ח לשנה עבור כל קטין, בגין רכיב הביגוד וההנעלה.
 32 וכן כל הורה יחוייב לשלם, דמי כיס, ישירות לקטינים, בסך של 100 ש"ח לשבוע לכל קטין.
 33
 34 12. ביום 11.5.2014 הגישו הנתבעים באמצעות אימם כתב הגנה.
 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 נ' ( ) ואח'

13. בראשית כתב ההגנה נטען כי יש להורות על סילוק התביעה על הסף שכן הוגשה בהיעדר עילה, בהיותה טרדנית, מקוממת, וקנטרנית. לטענת התובעים לא חל שינוי נסיבות בפועל המצדיק הפחתת המזונות בהם חוייב התובע.
14. כנטען בכתב ההגנה האם ממשיכה לשאת בנטל כל הוצאות הקטינים והם משולמות על ידה בלבד. האב אינו נדרש להוציא כספים או משאבים לשם כיסוי הוצאות הקטינים.
- לטענת האם בכתב ההגנה, אין בפועל החזקה משותפת וכל מטרת האב הינה נקם ומלחמה על גבם של הילדים.
15. לטענת האם הקטינה ( ) מגיעה מידי יום לבית האם לחדרה החדש, יחד עם חברותיה, לומדת למבחנים בגפה, ואינה זקוקה לתמיכת האב. בשעות אחה"צ ( ) פעילה בתנועת הצופים יחד עם חבריה, ומבקרת בבית האב לסירוגין ובאופן קבוע אחת לשבוע וכל סופ"ש שני. הקטינה ( ) אוכלת, מתקלחת ולנה בבית האם.
16. עוד נטען בכתב ההגנה כי התובע לא הוכיח כי הקטינים אצלו רוב הזמן ושהוא ממן את הקטינים באופן כפול. מנגד האם הוכיחה בקבלות וראיות כי היא נושאת בנטל גידולם של הקטינים באופן מלא.
17. ביום 8.7.2014 התקיים קדם משפט בפני, בסיומו נקבע מועד לשמיעת הוכחות ונקבעו מועדים להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים.
18. ביום 28.8.14 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם התובע.
- ביום 2.10.2014 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבעת.
19. ביום 27.10.14 וביום 2.11.14 נשמעו דיוני הוכחות ונחקרו ארוכות הן התובע והן הנתבעת. בתום דיוני ההוכחות ניתן צו לסיכומים.
20. סיכומי התובע הוגשו ביום 27.11.14. סיכומי הנתבעת הוגשו ביום 30.12.14.
- משוהוגשו סיכומים מטעם הצדדים ניתן ליתן פסק דין.
21. במקרה דנן העילה המרכזית להפחתת מזונות הינה טענת האב/התובע לשינוי בזמני שהות הילדים במחיצתו והמשמורת המשותפת.
22. בטרם הכרעה לגופו של עניין יצויין כי בסעיף 6 לסיכומי התובע נטען על ידו:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נ"ב) (אח')

1 "בהתאם לנסיבות בתיק, הרי שלגבי הבן ולאוור העובדה כי
2 מתגורר אצל האב, דרך קבע מאז חודש מאי 2014, הרי שהאב מוכן
3 להמשיך ולשלם, ישירות, את הסך הפסוק, דהיינו 580 ש"ח
4 לחודש."
5

6 לפיכך הדיון במסגרת פסק הדין יצטמצם לשאלה האם יש מקום להפחית את מזונות
7 הקטינה. ככל שיימצא כי התשובה לכך הינה חיובית יש לקבוע מהו שיעור ההפחתה.
8

9 הפחתת מזונות - המסגרת הנורמטיבית- שינוי נסיבות מהותי ומהותו של שינוי הנסיבות בתיק

10 דע

11
12 23. הואיל והמדובר בתביעה להפחתת מזונות יש לדון תחילה בשאלה העקרונית האם ישנה
13 עילה להתערבות בסכום המזונות שנקבעו בהסכמה בין הצדדים נוכח מתן פסק הדין
14 למשמורת משותפת ביום 12/1/14 והיקף הסדרי הראייה.
15

16 24. עפ"י הפסיקה מזונות הקטינים שנקבעו בפסק דין, ניתנים לשינוי. פסק הדין אינו יוצר
17 מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת ולעניין זה אין הבחנה בין פסק דין שניתן בהסכמה
18 לבין פסק דין שהכריע במחלוקת שבין הצדדים על יסוד ראיות ושמיעת הוכחות. היות
19 ופסק דין למזונות, מטבעו צופה פני עתיד, נקבע בפסיקה כי רק שינוי מהותי בנסיבות
20 מצדיק התערבות חוזרת של בית המשפט. פסיקות בית המשפט העליון קבעו, כי מדובר
21 בתנאי מפורש ודווקני וראה לעניין זה קביעת כב"מ הנשיא, השופט שמגר (כתוארו אז)
22 בע"א 363/81 פייגה נ' פייגה פ"ד לו (3), 182 בעמ' 187, 188 שם נקבע:
23

24 "אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר
25 אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת
26 בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין
27 הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון
28 החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה
29 למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי
30 הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו,
31 בלי לשוב ולפנות לערכאות."
32

33 הנטל להוכיח, כי התקיים התנאי של שינוי נסיבות מהותי, מוטל על התובע את שינויו של
34 פסק הדין.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תנ"ש 24826-04-14 (א"י, א) ואח'

25. הנסיבות ששררו בעת מתן פסק הדין ששינויו מתבקש, משמשות כנקודת מוצא מחייבת. כאשר המדובר בדמי מזונות, אשר נקבעו בהסכם, על התובע להוכיח את המצב ששרר עובר לאישור ההסכם לעומת המצב ששרר ביום הגשת התביעה להפחתה. בתמ"ש (ת"א) 46256/99 אלמוני נ' פלונית, ניתן ביום 24/12/03 [פורסם בנבו] נפסק ע"י כב' השופט שאול שוחט כדלקמן:

"ההלכה הפסוקה מלמדת אותנו, כי הנסיבות ששררו לעת מתן פסק הדין ששינויו מתבקש, אמורות לשמש כנקודת מוצא מחייבת. על התובע את שינויו של פסק הדין להוכיח שינוי מהותי בנסיבות אלה עד כדי הצדקה לשינוי הסכום שנקבע על פיו. פסק דין למזונות, צופה מטבעו פגיעות כד שרק שינוי משמעותי בנסיבות יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות.

26. התנאי המהותי שנקבע בפסיקה – שינוי נסיבות מהותי – נדרש ביתר שאת, מקום בו סכום המזונות ששינויו מתבקש, נקבע בהסכם בין ההורים, וכקביעת בית המשפט העליון בע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין, ד"נים עליון לד 643:

"...כאשר מדובר על סכום מזונות שנקבע בהסכם בין ההורים, אין לשנות את המזונות כפי שנקבעו על נקלה אלא אך ורק במקרים בולטים. הסכם גירושין הוא בדרך כלל בגדר הסדר כולל של נקודות רבות שבמחלוקת ויש לבחון אותו כשלמות אחת; יש לנסות ולהקנות לו יציבות ואמינות כדי לטפח הסדרים מוסכמים בין בני זוג שנפלה ביניהם מחלוקת שאינה ניתנת ליישוב, אחרת לא יהיה ערך להסכם גירושין וכל הסכם יהיה רק שלב ביניים עד לפניה חוזרת לבית המשפט."

27. דהיינו, סכום מזונות שנקבע בהסכמה, אין לשנותו על נקלה אלא רק "במקרים בולטים" כתגדרת בית המשפט. ובספרו של אורי גורן:

"פשרה היא הסכם ליישוב סכסוכים בין שני צדדים, התנאים שהצדדים רואים אותם כהוגנים, אשר נעשה מתוך מודעות לאי האות עובדתית או משפטית ואשר יש בו ויתורים הדדים של כל אחד מהצדדים על חלק מטענותיהם. אחת ממטרותיה העיקריות של פשרה היא למנוע תביעות נוספות בעתיד בקשר לעניין נשוא הפשרה. מנקודת המבט של הצדדים להסכם הפשרה, תכונת הסופיות היא חיונית. ההגנה על הערך בדבר סופיותן של פשרות חיונית כדי להגשים את הציפיות הסבירות של הצדדים להסכמי הפשרה, יש לאפשר פגיעה בסופיותן של פשרות בשל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 14-04-24826 ג.נ.י. זואחי

1 התגלותן של עובדות בשלב מאוחר יותר, רק במצב בו קיימים טעמים
2 כבדי משקל במיוחד".

3
4 (ראה : ע"א 2495/95 בן לולו נ' אטראש, פ"ד נ"א (1) 577, 590).

5 (ראה : אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה עשירית).

6
7 28. מה הם, אם כן, אותם "מקרים בולטים" להם כיוון בית המשפט העליון בפסיקתו: בתמ"ש
8 (ת"א) 57910/02 ס.ד. נ' א-ג.ד, ניתן ביום 18/05/2006 [פורסם בנבו] נקבע ע"י כב' השופטת
9 ט. קופלמן פרדו תוך הפנייה לפסק דין נוסף שניתן על ידה:

10 "בפסק הדין שנתתי בתמש 51883/01 א.א. נ' א.י, קטין ואחי ציינתי כי
11 הפרשנות הראויה לקביעה הנ"ל היא - מזונות הנקבעים בהסכמי
12 גירושין ניתנים לשינוי רק בקרות אירוע בלתי צפוי, שלא ניתן היה
13 לצפותו בעת ניהול המו"מ, ובעת גיבוש ההסכמות והוויתורים ההדדיים.
14 בית המשפט יתערב בסכום המזונות רק כשנוצר מצב בלתי נסבל באופן
15 בולט לאחד הצדדים המתקטרים, בשל נסיבות שלא ניתן היה לצפותן,
16 כאמור, בעת חתימת ההסכם.
17 כל אחד מהצדדים המתקטרים רשאי לסמוך בתכנון את עתידו, על
18 ההסכמות שגובשו, ואין חולק, כי הסכם גירושין כולל ואוצר בחובו
19 הסכמות שלובות זו בזו. לפיכך, לטעמי, התערבות ושינוי של חלק
20 מסוים מכלל ההסכמות אפשרי רק במקרה המפורט לעיל".

21
22 29. בתביעה להפחתה, כאמור, נבחנת רק שאלת השינוי בנסיבות ואין בודקים את היכולת של
23 החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה.
24 בתמ"ש (ת"א) 52946/97 ג.א. נ' ג.ב.א, ניתן ביום 30/3/09 [פורסם בנבו] נקבע ע"י כב'
25 השופטת ש. גליק:

26 "בתביעה לשינוי שיעור המזונות עקב שינוי נסיבות, אין בודקים את
27 היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה, אלא רק את
28 השינוי בנסיבות, כלומר: כל המבקש להוכיח שינוי מהותי בנסיבות
29 מחוייב בהוכחתו של המצב ששרר בעבר והוכחתו של השינוי בזמן שחלף
30 מאז".

31
32 בעניין זה ראוי לציין את דבריה של כב' השופטת טובה סיון ז"ל, סגנית נשיאה בתמ"ש
33 (ת"א-יפו) 48694/00 ה.א. נ' ה.ו.ר. ניתן ביום 28/1/09 [פורסם בנבו]:

34 "יתרה מכך, אפילו יגיע ביהמ"ש למסקנה, כי אם היה נדרש בעת הזו
35 לקבוע את מזונות הקטינים, על פי הראיות שהובאו לפניו עתה, היה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14) נ"י א"ח

- 1 מוסק סכום שונה, גם אז, ולמרות האמור, לא יחול שינוי בדמי המזונות
2 אשר נקבעו בהליך הקודם (הן בהכרעה והן במסגרת הסכם) אלא אם כן
3 הוכח שינוי נסיבות מהותי על ידי התובע כאמור, בין המועדים כמפורט
4 לעיל".
- 5
- 6 30. עוד נקבע בפסיקה כי כאשר המדובר בדמי מזונות שנקבעו בחסכם "השינוי המדובר נדרש
7 להיות מהותי ומתמשך ולא אך זמני". באשר לאופי השינוי בנסיבות נקבע כי השינוי ייכול
8 שיהא באחד מרכיבים אלו: עצם החיוב במזונות, שיעור החיוב, צרכי הזכאי, יכולת החייב,
9 יכולת ההורה המשמורן ורכושו של הקטין" – ראה פסק הדין של כב' השופט פאול שטרק
10 בבש"א (ת"א-19) 13094/08 ק.מ.ג' נ.ק. קטין, ניתן ביום 27/4/09 [פורסם בגבו].
- 11
- 12 31. הנה פ"י כן ובאם אומצת את ההלכות כמפורט לעיל, כן וע"מ ששינוי הנסיבות ייחשב ככזה
13 המצדיק התערבות בגובה המזונות שנקבעו בפס"ד ואו בחסכמה על שינוי הנסיבות להיות:
14 א. מהותי ויסודי
15 ב. בלתי צפוי
16 ג. מתמשך ולא זמני.
- 17
- 18 הנסיבות ששררו בעת מתן פסק הדין או במועד חתימת ההסכם ששינוי מתבקש, משמשת
19 כנקודת מוצא מחייבת. כאשר על התובע להוכיח את המצב ששרר עובר למתן פסק
20 הדין/לאישור ההסכם לעומת המצב ששרר ביום הגשת התביעה להפחתה. כאשר המדובר
21 במזונות שנקבעו בהסכם הנטל להוכחת שינוי הנסיבות הינו מוגבר וההתערבות הינה
22 במקרים בולטים.
- 23
- 24 32. לאור הפסיקה עליה עמדתי כמפורט לעיל הרי ששינוי בהיקף המשמורת והסדרי הראייה
25 מאז ניתן פסק הדין בהסכמה 4/12/03 עונה על התנאים הקבועים בפסיקה, שכן המדובר
26 בשינוי מהותי ויסודי היורד לשורשו של החיוב והיקפו, המדובר בשינוי בלתי צפוי ובשינוי
27 קבוע ומתמשך.
- 28 כאמור בהסכם הגירושין אשר נחתם בין הצדדים וקיבל תוקף של פס"ד נקבעה המשמורת
29 בידי האם - ס' 3 (א) להסכם.
- 30 בסעיף 4 על סעיפי המשנה לו ס"ק (א)-(ז) נקבע כי התובע ייקח אליו את הילדים פעמיים
31 בשבוע בימים ב' ו-ד' החל משעה 16:00 מבית מגורי האם או מהמוסד החינוכי או מחוג
32 באם זה מסתיים בסמוך לשעת התחלת הביקור. עוד נקבע כי הביקור ביום ב' יכלול לינה
33 והאב יחזיר את הקטינים ישירות למוסד החינוכי בו הם מתחנכים. באשר לביקור ביום ד'
34 נקבע כי האב יחזיר את הקטינים לבית האם עד השעה 20:00. כן נקבעו הסדרי ראייה כל
35 סופ"ש שני מיום ו' בשעת סיום הלימודים ועד מוצ"ש בשעה 20:30. עוד קבעו הצדדים כי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 נ"י ואח'

- 1 בהסכמה היא רשאי האב לקבל את הקטינים לביקורים נוספים בתאום מראש. כן נקבע כי
2 האב ייקח את הקטינים אליו במחצית החגים והחופשות מהלימודים.
3
- 4 בסעיף 5 ובצמוד לאחר קביעת המשמורת והסדרי הראייה נקבעו מזונות הקטינים ע"ס של
5 1,400 ₪ לכל ילד וכן תוספת מדור בסך של \$240. כן נקבע כי עם הגיע הבן לגיל 18
6 יפחת סכום המדור ל-75%. עוד נקבע כי קצבת המל"ל תצטרף לסכומים הנ"ל וכן נקבע כי
7 הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות רפואיות חריגות. נקבעה הצמדה למדד הידוע
8 בחודש אוקטובר 2003.
- 9
- 10 **33.** סכום המזונות כפי שנקבע בהסכם אשר קבל תוקף של פסי"ד נקבע וכמקובל על יסוד
11 הקביעה שלובה בדבר מתן המשמורת בידי האם והסדרי הראייה כקבוע בהסכם.
12 כאמור לעיל ביום 12/1/14 ניתן פסק דין ולפיו נקבעה המשמורת כמשמורת משותפת דבר
13 המהווה כאמור שינוי נסיבות מהותי.
- 14
- 15 **34.** בפסק הדין שניתן על ידי ביום 12/1/14 עמדתי באריכות על שלל התסקירים שהוגשו
16 בעניינם של הצדדים, חקירת העו"ס, חוות הדעת של מכון שלם חקירת המומחה ד"ר שרי
17 והצדדים, דיווח יחידת הסיוע ומפגש בית המשפט עם הילדים ביחידת הסיוע כמו גם
18 חקירת הצדדים. מאלה עולה כי קיים טשטוש גבולות ומקום הקבע של הקטינים הינו בשני
19 הבתים, הן של האם והן של האב. הילדים נעים באופן חופשי בין שני הבתים ולא עפ"י
20 חלוקת זמן קבועה וברורה.
- 21
- 22 **35.** העדרם של הסדרי ראייה או זמני חלוקה קבועים יציבים וברורים בין בתי שני תהורים
23 מקשה על הכרעה בתובענה שבפניי. קושי זה טמון בעובדה כי טענות הצדדים בעניין היקף
24 זמניי השהייה של הילדים אצל כל אחד מהן הינם שונות וקוטביות. עם זאת וכאמור לעיל
25 ההכרעה בעניין נדרשת אך לגבי הבת הקטינה.
- 26
- 27 **36.** כאמור לעיל בכתב תביעתו סי 19 טען התובע :
- 28 "הקטינה - בפועל, מגיעה, מידי יום ביומו, לאחר סיום בית
29 הספר, אל התובע ושוהה שם עד לשעות הלילה המאוחרות. לרבות
30 אוכלת ארוחת צהריים, מתקלחת, מכינה שיעורי בית, ולומדת למבחנים,
31 בסיועו הצמוד של אביה, חשב מהעבודה בסביבות השעה 16:00-17:00.
32 אנשאר ללון אצל האב לפחות 7 לילות במהלך 14 ימים ואף יותר
33 מכך. כך למשל, בשבוע שבין 30.3.14-5.4.14, הקטינה, שהתה במשך
34 כל השבוע, לרבות לילנות, אצל אביה, למעט יום ג', בו הלכה רק על מנת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 מיום 17/11/2014 ואח'

40. מעבר לכך האם אשר בסיכומיה טוענת כי הבת שוחה בביתה 80% מהזמן אינה מתמודדת כלל עם האמור בעדותה בדיון מיום 2/11/2014 בו נחקרה. די למשל בעיון בעמ' 4
- 1 לפרוטוקול שורות 9-21:
- 2 ש. בשבת האחרונה הילדים היו אצלך?
- 3 ת. נכון.
- 4 ש. בשבת שעברה הילדים היו אצלך?
- 5 ת. כן. שבת כן שבת לא.
- 6 ש. תאשרי האם במהלך השבוע ישנה אצלך בימים שני, רביעי וחמישי?
- 7 ת. אני לא זוכרת בדיוק מתי ישנה. הילדים שלי נמצאים רוב הזמן... הילדים ישנים אצל אבא שלהם בימי שני בגלל שהם רגילים להסדרי הראיה מפעם קודמת.
- 8 ש. ביום רביעי ישנה אצלך?
- 9 ת. אני לא יודעת. הילדים כל הזמן נמצאים בבית. הם יוצאים וחוזרים הביתה.
- 10 ש. ישנה מספר פעמים בשבוע, לפחות פעמיים-שלוש בשבוע. איזה ימים להצביע בדיוק אני לא יודעת.
- 11 ש. את לא זוכרת אם ישנה אצלו יומיים רצוף?
- 12 ת. לא זוכרת. רוב הזמן הם אצלי יש להם פרטיות אצלי יש להם את החדרים שלהם.
41. לכל אלה מצטרפים "סדקים" וסתירות נוספות בעדותה באשר לשהות הקטינים אצל התובע בהג הפסח האחרון (ס' 3 לכתב ההגנה, וס' 33 לתצהיר עדותה הראשית עמ' 9 שורות 17-26 לפרו' מיום 2/11/14), טענה כי הבת שהתה בחופש הגדול בביתה חודשים למעט שני סופי שבוע ומדי פעם במשך היום ללא לינה (ס' 33 לתצהיר העדות הראשית) כאשר התברר בחקירתה כי הילדים היו בחופש הגדול בחופשה בחו"ל עם אביהם התובע (עמ' 12 שורות 9-16 לפרו' 2/11/14).
42. אמנם כמפורט לעיל בתביעה זו הנני נדרש להכריע אך באשר לתביעה להפחתת מזונות הקטינה אולם בעדויות שנשמעו לגבי הבן יש להשליך ולשפוך אור אף לגבי הכרעה לגבי מזונות הקטינה וזמני שהותה עם האב. לטענת האם הבן שוחה בביתה מרבית הזמן וטענת האב שהבן מתגורר עמו אינה מתיישבת עם ההיגיון הבריא לאור העובדה כי נטייתו המינית של אינה מוכרת ואינה מקובלת על האב (ס' 14 לסיכומיה).
- פרט לסתירות באשר לזמני שהותו של הבן אצל האם כאמור בסיכומי התובע סעיף 15 לסיכומי התובע, הרי שעובדה זו אינה מתיישבת כלל עם העולה משיבת ההוכחות ולפיו מאז חודש ינואר 2015 אין לבן מפתח לדירה לדלת הפנימית (ראה עדות האם עמ' 6 שורות 27- הסוף, וכן עמ' 7-9). למותר לציין כי אי מתן מפתח לבן בגיר מונע ממנו כל תחושת השתייכות ושיוכות לבית האם ותמהני כיצד נוכח האמור טוענת האם טענתיה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 נ"ד ואח'

- 1 43. בנסיבות אלה הנני קובע כי הבת (שוהה אצל אביה התובע בשיעור של 50% מהזמן
2 לפחות.
- 3 לא נסתרה מעייני העובדה כי על פי ההסכם בין הצדדים רשאי האב לקבל את הילדים
4 לביקור נוסף שיתואם ועובדה זו עשויה היתה להשליך על הקביעה כי מדובר בשינוי נסיבות
5 מהותי. עם זאת והגם שמי מהצדדים לא התייחס לטענה זו כלל הרי שאין ביקור נוסף ולא
6 קבוע יכול לעלות כדי שינוי מהותי במשמורת ובהיקף הסדרי הראיה וזמני שהייה של
7 הקטינה אצל האב, כפי שארע במועל מאז ניתן פס"ד בהסכמה.
- 8
- 9 **הדין לעניין פסיקת מוזנות קטינים המצויים במשמורת משותפת:**
- 10
- 11 44. שאלת גובה החיוב במוזנות והיקפו במקרה של משמורת משותפת, הינם מהנושאים אשר
12 עלו על סדר יומה של הפסיקה בערכאות השונות בעת האחרונה בצורה אינטנסיבית ונושא
13 זה שימש ומשמש קרקע פורייה לפס"ד בנושא ודומה כי המילה האחרונה בסוגיה סבוכה זו
14 טרם נאמרה.
- 15
- 16 45. משמורת משותפת הביאה להכרה שיש להפחית בגובה החיוב ובהיקפו אך לא במהותו.
17 בפסק הדין המנחה בעניין זה אשר ניתן ע"י כב' השופטת יעל וילגר ע"מ (חיפה) 318/05
18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו, ניתן ביום 30/1/06] (להלן: "ע"מ 318/05") נקבע כי משמורת
19 משותפת מצדיקה בדרך כלל הפחתה של כ- 25% מדמי המזונות שהיו נפסקים אילו
20 המשמורת הייתה נתונה באופן בלעדי בידי האם (סעיפים 12-16 לפסה"ד).
- 21 לאחר מתן פסק דין זה ניתנו אף פסק דין אשר קבעו כי במקרה של משמורת משותפת יישא
22 כל הורה בהוצאות הקטין בעת שהותו אצלו תוך חלוקת ההוצאות חריגות כגון חינוך,
23 בריאות בתי ספר וכו' על ההורים בחלקים שווים. לסקירת פסקי דין אלה וההתייחסות
24 אליהם ראה פסק דינו המקיף של כב' השופט נפתלי שילה תמ"ש (ת"א) 41194-06-13 מ' נ' א'
25 [פורסם בנבו] [ניתן ביום 23/3/14] הסוקר את פסק הדין שנתנו ע"י חברי כב' השופט
26 יהורם שקד בתמ"ש 49165-10-10 פלוני נ' אלמוני, [פורסם בנבו] [ניתן ביום 5.8.13]
27 ופסה"ד שניתן ע"י כב' השופט יעקב כהן בתמ"ש (ראשלי"צ) 16785-09-12 ס.ד. נ' ד.ר.
28 [פורסם בנבו] (11/12/13).
- 29 לאחרונה ניתנו אף ע"י בתי המשפט המחוזיים פסקי דין בסוגיה זו אשר אף הפסיקה על
30 פיהם אינה אחידה.
- 31 בעמ"ש (מרכז) 25027-02-14 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (4/1/15) נקבע על יסוד
32 העובדות שבפסק הדין כי ראוי להעמיד את שיעור חיוב האב במוזנות בנותיו על 50%
33 מסכום החיוב כן נקבע כי יש אף להפחית בהתאמה את שיעור המדור וההעמידו על שיעור
34 של 50% מהשיעור המקובל לשתי קטינות 40%- היינו 20%.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נז"ב) תוצאה

1 בעמ"ש 50603-01-14 לי ר' נגד ד' ר' [פורסם בנבו] (6/1/05) אשר ניתן ע"י כב' השופט צ.
2 וייצמן אשר אל פסק דינו הצטרפו כבוד השופטות מיכל נד"ב ו-ורדה פלאוט חויב האב
3 במחצית ההוצאות ההכרחיות של הקטינים ובמחצית עלות חלקם במדור בעת שהם שוהים
4 עם האם.
5 כאמור לעיל כב' השופטות כבוד השופטות מיכל נד"ב ו-ורדה פלאוט אשר הצטרפו לפסק
6 דינו של כב' השופט צבי וייצמן קבעו:

7 "קראנו את פסק דינו המעמיק של חברנו השופט ויצמן ואנו מסכימות
8 לתוצאה אליה הגיע. נימוקי פסק הדין כמו גם תוצאותיו מביאות
9 לתוצאה מאוזנת הן בהיבט הצר של הצדדים המתדיינים והן בהיבט
10 הרחבי הנוגע לקביעת שיעור חיובו של אב במזונות ילדיו עפ"י הדין
11 האישי היהודי החל. עפ"י הגישה המוצגת קביעת המזונות תעשה, על
12 דרך הכלל, אחרי איזון כולל של הכנסות המשפחה, ותביא בחשבון את
13 נסיבותיה של המשפחה הספציפית נושא הדיון, לרבות השתכרות בני
14 הזוג, גילאי הקטינים, רכושם של בני הזוג, המדור בו הם מתגוררים
15 יכולתם הכלכלית הנחזית, סוג המשמורת שנקבע להורים ואופן חלוקת
16 האחריות ההורית בפועל, תוך הקניית שיקול רחב לבית המשפט. כך אנו
17 נמנעים משימוש בחלוקה אריתמטית ושימוש בנוסחאות קבועות, גישה
18 אשר אולי נראית כלפי חוץ כשיוויונית אך לא פעם עלולה לפגוע בצד
19 אשר למרות החלוקה השיוויונית הלכאורית הוא זה אשר נותן את
20 "הסוף" במישור האחריות ההורית".

21
22 46. ביום 8/2/15 ניתן ע"י כב' השופטות י וילנר פסק דין נוסף (עמ"ש (חיפה) 54246-09-14 א.ב.
23 (קטין) נ' ב. כ [פורסם בנבו] (8/2/15). בפסק דין זה חזרה כב' השופטת י. וילנר על עמדתה
24 בע"מ 318/05 הני"ל ובסעיף 9 לפסק דינה חזרה וקבעה:

25
26 "לפיכך, לצורכי הפשטה ועל מנת לשמור על אחדות בפסיקה, ומבלי
27 לקבוע מסמרות, נדמה לי כי במקרים בהם קיים פער של ממש בהכנסות
28 הצדדים, ובשים לב לחובת האב לזון את ילדיו, אין מקום לקבוע את
29 שיעור ההפחתה בהתאם לנוסחה זו או אחרת על פי היחס בין הכנסות
30 הצדדים, וניתן לקבוע כי על דרך הכלל, בהעדר נסיבות המצדיקות
31 אחרת, הפחתה בשיעור של כ-25% מסכום המזונות היא המאזנת נכונה
32 בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, ונדמה כי הולמת היא את הוראות
33 הדין (וראו ע"מ 318/05) [פורסם בנבו]".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14, זגורי א' זגורי א' ואח'

1 עוד במסגרת פסק דינה הבהירה כב' השופטת וילנר כי לשיטתה אף במקרה של משמורת
2 משותפת אין לבצע כל הפחתה של הוצאות המדור הכוללים דמי שכירות וארנונה (להבדיל
3 מהוצאות אחזקת המדור) וכך באו לידי ביטוי הדברים בסעיף 12 לפסה"ד בו לאחר
4 התייחסותה לפסק הדין שניתן בעמ"ש (מרכז) 25027-02-14 הנ"ל קבעה:

5 "ואולם, נותרתי איתנה בדעתי כי אין מקום לבצע כל הפחתה של
6 הוצאות המדור הכוללים תשלום דמי שכירות וארנונה (להבדיל
7 מהוצאות אחזקת מדור). כאמור לעיל, החובה המוחלטת לתשלום מזונות
8 מוטלת מכוח הדין על האב, ובכלל זה החובה לדאוג למדור לילדיו בכל
9 עת ובכל זמן, ולרבות בעת שהותם במשמורת האם. ברי כי אין בהסדרי
10 משמורת משותפת כדי להפחית מהעלויות המוטלות על האם עבור מדור
11 הילדים. אציין כי גם בהסדרי ראייה מחובת האב לדאוג לדיוור הולם
12 לילדיו בעת שהותם במשמורתו אף שהשות קטנה ממחצית הזמן, ובכל
13 זאת הוא אינו פטור מתשלום מדור ולמעשה לא קיים שוני מבחינתו של
14 האב בתשלום הוצאות המדור, בין בהסדרי ראייה הכוללים ברגיל לינה
15 ובין במשמורת משותפת). לפיכך, אין בנימוק זה כדי להצדיק לטעמי
16 לפטור את האב מתשלום המדור בהסדרי משמורת משותפת או
17 להפחיתם במחצית כפי שנעשה בעניין פלוני. עוד ראו בעניין זה דעתו
18 של כב' השופט א' זגורי בתמ"ש (טבריה) 21460-06-10 ג.ד. ג' א.ד.
19 [פורסם בנבו] (24.2.11) אשר סבר כי בהסדר של משמורת משותפת
20 ראוי להפחית אך את הוצאות אחזקת המדור בעת שהות הילדים
21 במשמורת האם, וזאת במובחן מחיוב האב בהוצאות המדור".

22
23 47. עוד לפרוט הגישות השונות ראה בפסק דינו המקיף והמאלף של כב' השופט א' זגורי שניתן
24 בימים אלה ולרבות גישתו הוא, בתמ"ש 35921-05-13 ש.ל. ג' מ.ג., [פורסם בנבו] (1/2/15)
25 ובעיקר סעיפים 40 - 43 לפסק הדין.
26

27 48. מבלי לנקוט עמדה ו/או לבחור בין הגישות השונות כמפורט לעיל דומה לטעמי כי המבחן
28 היה ונותר מבחן טובת הקטינים תוך פסיקת מזונות אשר יבטיחו רווחתם ותוך מלאכת
29 איזון בין כל השיקולים והפרמטרים הרלוונטיים בדיוק כפי שנקבע בסעיף 14 לפסה"ד
30 בע"מ 318/05 הנ"ל: "שיעור ההפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת,
31 ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי בין מכלול הגורמים לרבות, גובה הכנסות שני
32 ההורים; רמת החיים לה הורגלו הקטינים; צרכי הקטינים ועוד כהנה וכהנה".
33 אין להיצמד או לאמץ נוסחה קבועה ויש להקנות ולאפשר לשופט היושב בדין שיקול דעת
34 רחב ע"מ להגיע לתוצאה נכונה ומאוזנת בנסיבות כל תיק ותיק ולקבוע את שיעור ההפחתה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 נ"י ו.א.ח'

1 לנסיבות התיק הספציפי ובגדרם של שיעורי ההפחתה כפי שנקבעו בפסיקה בטווח שגע בין
2 25%-50%.

3
4 49. בטרם נכריע ונקבע את סכום המזונות אותו יש לפסוק למזונות הקטינה יש לעמוד על
5 הכנסות הצדדים וצרכי הקטינה וזאת הגם שמדובר בתביעה להפחתת מזונות ועי"מ שניתן
6 יהא לקבוע את שיעור ההפחתה המתאים לנסיבות תיק זה.

הכנסות הצדדים

הכנסות התובע

7
8
9
10
11
12 50. התובע עובד בראשון לטענתו בכתב התביעה ובתצהיר העדות
13 הראשית מטעמו משתכר כ 14,500 ₪ נטו לחודש.

14 לטענת התובע נטל הוא מספר הלוואות לצורך כיסוי הוצאותיו הרבות כגון תשלום לחוות
15 דעת המסוגלות ההורית לפיכך מנכה משכרו סך של כ- 1,700 ₪.

16 כפי שיובהר להלן ולטעמי משכורתו של התובע כעולה מתלושי השכר שלו הינה גבוהה
17 מהסך של 14,500 ₪ נטו. כתמ"ש ת"א 38146-03-10 ו.ס.נ' צ.ט (לא פורסם) (20/10/13)

18 שניתן על ידי דנתי באריכות בשאלה מהו השכר הקובע לצורך שתלום מזונות. בהתבסס על
19 פסק דינו של כב' השופט משה דרורי בעי"מ (י.ס.) 1102/06 ד.מ.נ' מ.א.ע, [פורסם בגבו]

20 (28/5/07) (סעיפים 96-113 לפסה"ד) ובע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית [פורסם בגבו]
21 (23/6/09) אשר ניתן ע"י כב' השופט רובינשטיין קבעתי כי הפרשות שמקורן בהוצאה יזומה

22 ע"י המעביד אשר אף תורם את חלקו לאותה קרן השתלמות ו/או פנסייה יוכרו כניכויים
23 לצורך חישוב המשכורות הקובעת לצורך תשלום מזונות. הנימוקים לכך היו היתרונות

24 הכלכליים המוגלמים בכך, "הסנקציה" המלווה בהפסקת ההפרשות, החיסכון במס אשר
25 למעשה מקטין הוצאה בפועל בגין ההפרשות ובעיקר העובדה שכאשר הצדדים חיו תחת

26 קורת גג אחת ובטרם פרוץ המשבר והגשת התביעה למזונות, המשכורת הפנויה לא כללה
27 את הסכומים המופרשים לאותן מטרות. נימוק נוסף כי שעלה בבעי"מ 3432/09 הנייל הוא כי

28 ממילא בעת פסיקת המזונות ישנה התחשבות ביכולת הכלכלית הכוללת. לטעמי
29 וכחשלמה ותוספת לנימוקים כפי שהובאו בפסיקה לעיל יש להתחשב במטרתה של הפנסייה

30 והשיקולים החברתיים והסוציאליים העומדים ביסודה ובפרט בשינויי החקיקה בעניין זה
31 בשנים האחרונות. חשיבותה הסוציאלית של הפנסייה אף הביאה לחקיקתו של **צו הרחבה**

32 **לביטוח פנסיוני מקיף במשק לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז - 1957** - במסגרתו
33 נקבעה חובת הפרשה לפנסייה על כל העובדים והמעבידים בישראל החל מיום כ"ג טבת

34 תשס"ח (01.01.2008).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נ) נ' ואח'

- 1 לפיכך, ומשחלה חובת הפרשה לפנסיה עפ"י דין לא יכולה להיות עוד כל מחלוקת כי יש
 2 להכיר בהפרשה בגינה כניכוי לצורך חישוב המשכורות הקובעת לצורך תשלום מזונות.
 3 משחובת ההפרשה לפנסיה הינה עפ"י דין המדובר בהפרשת חובה בדיוק כמו החובה
 4 לתשלום מס הכנסה, ביטוח לאומי ודמי בריאות.
 5 חקיקתו של צו ההרחבה כאמור לעיל, שמה קץ לכל מחלוקת בשאלה אם להכיר בהפרשות
 6 לפנסיה כרכיב המוכר לצורך חישוב ההכנסה לצורך פסיקת מזונות - ככל שזו הייתה קיימת.
 7
 8 לפיכך וכמובן אין להכיר בניכויים אחרים מתלוש השכר שלא בגין הפרשות לזכויות
 9 סוציאליות כגון הלוואות. במקרה זה המדובר בניכוי מרצון מן השכר, כאשר התשלום
 10 באמצעות תלוש השכר הינו טכני ובבחינת אמצעי תשלום גרידא כמו כל אמצעי תשלום
 11 אחר: שיק, הוראת קבע, כרטיס אשראי וכו'. הדרך הטכנית של התשלום אין בה כדי
 12 להעלות או להוריד והמדובר באותה תוצאה, ראו סעיף 107 לפסק הדין של כב' השופט מ.
 13 דרורי בע"מ (י-ם) 1102/06 ד.מ.נ' מ.א.ע.ה"ל.
 14
 15 לפיכך, ניכויי ההלוואות של התובע אינן רלוונטיות והעמודה הרלוונטית בתלוש בשכר היא
 16 "שכר נטו" ולא "נטו לתשלום".
 17 עפ"י תלושי השכר שצורפו לכתב התביעה ותצהיר עדותו הראשית של התובע שכר החודשי
 18 הממוצע עומד ע"ס של 15,059 ₪ לפי התחשיב כמפורט להלן:

שכר נטו	שכר ברוטו/סה"כ תשלומים	החודש
15,521	28,747	3/13
17,439	33,730	4/13
13,726	24,434	5/13
13,349	24,965	6/13
15,614	29,402	7/13
16,873	33,387	8/13
13,687	25,939	9/13
12,563	24,714	10/13
17,149	30,025	11/13
12,300	23,470	12/13
14,342	27,065	1/14
13,322	26,853	2/14
16,300	32,099	3/14
17,710	35,743	4/14
16,049	31,350	5/14

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמו"ש 24826-04-14 נ"י 1 ואח'

14,065	לא קריא	6/14
16,099	31,168	7/14

1 ממוצע : 15,059 ₪.
 2 יצוין כי סך זה של 15,059 כולל את כל הרכיבים והתוספות וטענות הנתבעת בעניין זה אין
 3 להם כל ממש שכן כל הרכיבים והתוספות המשתנים באים לידי ביטוי בתלושי השכר.
 4

הכנסות הנתבעת

5
 6
 7 עפ"י הנטען בכתב ההגנה שהגישה הנתבעת (ס' 19) היא עובדת בחברת ומשתכרת סך 51.
 8 של כ-7,000 ₪ נטו לחודש (ראה גם סעיף 59 לתצהיר עדותה הראשית).
 9 יודגש כי לכתב הגנתה ובניגוד להוראות התקנות והדין צרפה הנתבעת 5 תלושי שכר בלבד
 10 לחודשים 1/14, 6/13, 11/13, 10/13 ו-7/13. לתצהיר עדותה הראשית צרפה תלושים מחודש
 11 4/13-6/14 ברצף.
 12 הנתבעת נחקרה על הכנסתה בדיון ביום 2/11/14 וכבר במהלך חקירתה "גדלה" הכנסתה
 13 נטו ל-7,800 ₪ נטו ראה עמ' 14 שורות 7-27:
 14 ש. מה המשכורת שלך?
 15 ת. ממוצע 7,000 ₪.
 16 ש. עגול?
 17 ת. אמרתי בערך. לא עשיתי ממוצע.
 18 ש. התמת על תצהיר, איך הגעת לסכום?
 19 ת. זה באמת מה שישנה 7,000 ₪ או 7,500 ₪?
 20 ש. את צריכה לרשום את האמת.
 21 ת. 7,000 ₪ ממוצע. 7,500 ₪.
 22 ש. איך הגעת לממוצע, האם חישבת בממוצע את השלושה החודשים האחרונים –
 23 יולי-ספט' שקדמו להגשת התצהיר?
 24 ת. אני רשמתי את זה על סמך, לקחתי את התלושים שלי של כל החודשים וחישבתי
 25 עד לתלוש האחרון ספט', דווקא אני לא זוכרת בתלוש של ספט' כמה הוא היה, אבל
 26 זה כל כך לא רלוונטי אם זה 7,000 או 7,800 ₪, אבל עדיין...
 27 ואנחנו נוכיח את זה.
 28 ש. את התלושים של יולי-ספט' לקחת בחשבון?
 29 ת. לא זוכרת אם חישבתי את התלושים האלה.
 30 ש. אני אומרת לך, לא חישבת כי השלושה האלה הם המשכורת הכי גבוהה שלך
 31 בשנה?
 32 ת. לא, אחד מהם היה 7,000 ₪.
 33 ש. אז למה לא צירפת את שלושת התלושים האלה עד לפני שבוע ורק היום צירפת?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נישואים ואחר)

- 1 ת. הייתי צריכה לבקש ממקום העבודה שלי, זה לוקח זמן, זו פרוצדורה, לא הצלחתי
 2 להשיג את התלושים כמון שלא הצלחתי להשיג מסמכים נוספים כפי שצינתי
 3 בתצהיר והשגתי וצירפתי לתיק ביהמ"ש היום.
 4
 5 52. עוד התברר כי הנתבעת עברה תאונת עבודה, אשר גרמה להיעדרותה מהעבודה עובדה אשר
 6 הקטינה את שכרה והפחיתה את הממוצע השנתי – אך קבלה תשלומים אלה מהמוסד
 7 לביטוח לאומי עמ' 17 שורות 25- הסוף וכן עמ' שורות 1-4 :
 8 ש. היתה לך תאונת עבודה, נכון?
 9 ת. כן. בפבר' 2014.
 10 ש. מה הסכום שקיבלת מהמל"ל?
 11 ב"כ הנתבעת:
 12 מה הרלוונטיות?
 13 המשד החסירה:
 14 ת. לא עבדתי תקופה, אני לא זוכרת. אולי 6,000-7,000 ₪.
 15 ש. מדוע לא דיווחת על כך?
 16 ת. הייתי חולה, קיבלתי מהמל"ל ולא מהעבודה, זה לא נראה לי רלוונטי.
 17
 18 53. עפ"י תלושי השכר והמסמכים שהוגשו לאחר דיון ההוכחות תלושים לחודשים יולי-
 19 ספטמבר וטופס 106 עולה כי הכנסתה השנתית של הנתבעת עמדה ע"ס 171,234 ₪. הנתבעת
 20 אף מקבלת משכורת 13 עמ' 17 שורות 17- 24 וכך קבלה מענק חד פעמי ע"ס 5,000 ₪.
 21 הכנסות הנתבעת לחודשים 7-9/14 היו כדלקמן:
 22

החודש	סה"כ תשלומים	שכר נטו
7/14	16,316	11,097
8/14	15,477	10,358
9/14	10,691	7,689

- 23
 24
 25 54. עוד עולה מהעדויות כי הנתבעת פיצלה את דירתה והיא משכירה את יחידת הדיור. הנתבעת
 26 לא צרפה את חוזה/י השכירות. גרסתה בדיון ההוכחות כי היא משכירה את יחידת הדיור
 27 תמורת סך של 1,000 ש"ח כולל מים חשמל וארנונה הינה בלתי סבירה (ראה עדותה עמ' 15
 28 שורות 26- הסוף וכן עמ' 16 כולו). מנגד טוען התובע כי הדירה מושכרת מזה כ 6 שנים בסך
 29 של כ 2,000 ₪ לחודש וזאת נוכח מיקומה המרכזי של הדירה בו (סעיף 32 לסיכומי
 30 התובע).
 31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 124826-04-14 ונ"י 10100/14 ואח'

1 55. לטעמי לא הוכח כי הנתבעת מוסיפה לעבוד במתן הרצאות בנוסף לעבודתה ב... (עמ' 14)
2 שורות 28- הסוף וכן עמ' 15 שורות 12-11.)
3

4 56. לאחר עיון בתלושי השכר, טענות הצדדים וחקירת הנתבעת מצאתי כי יש להעמיד את
5 הכנסתה החודשית בפועל ו/או פוטנציאל השתכרותה והכנסתה כולל משכירות בסך של
6 10,000 – 11,000 ₪ נטו לחודש.
7

צרכי הקטינה

8
9
10 57. במקרה דנן המדובר בתביעה להפחתת מזונות, לא נשמעו הוכחות לגבי צרכי הקטינה
11 ולא הובאו בפניי ראיות בעניין צרכיה. לפיכך ולטעמי יש להשתמש בסכום המזונות אשר
12 נקבע בהסכם 1,400 ₪ (בתוספת הצמדה מאז פסח"ד ועפ"י כתב התביעה עומדים ע"ש של
13 1,725 ₪) וכך מדור בסך של 240 \$ (1,294 ש"ח עפ"י כתב התביעה) אשר עפ"י סי' 5 (ו) עם הגיע
14 הקטין לגיל 18 אמור לעמוד על 75% ולפיכך 180 \$.. מדור זה אף משקף לטעמי את מדורה
15 של הקטינה בשיעור של 30% מהמסכמתא בסך של 2,000 ₪ הרובצת על הדירה כטענת
16 הנתבעת ולפיכך 600 ₪, שה"כ מזונות הקטינה עפ"י האמור הינו כ- 2,325 ₪.
17 למעלה מן הצורך אציין כי סכום מזונות הקטינה כאמור בהסכם תואם אף את הפסיקה.
18 תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום
19 שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים
20 הסביר והראוי (ראה: ע"א 687/03 מזור נ' מזור, פ"ד (3) 29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן
21 כהן נ' שמעון כהן, פ"ד (1) 69; ע"א 613/85 שגב נ' שגב, פ"ד (3) 825; תמ"ש (טב')
22 12107-04 ס.ג. נ' ע.ג. [פורסם בנבו] (25/01/2011) תמ"ש (חד"י) 1320/01 ע.א. ואח' נ' ע.י.
23 [פורסם בנבו] (18/10/2006) ועוד רבים אחרים). בהקשר זה ובמקום שלא מובאות ראיות או
24 במקרה של בעייתיות הנוצח בדיות ראיות, קובעת הפסיקה, כי צרכי הכרחיים של קטין
25 שאינם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בידיעה כללית שיפוטית, עומדים כיום על סך
26 של 1,400 ₪ ללא הוצאות מדור וללא הוצאות חינוד (לעניין זה ראו בר"ע 1895/02 ב.י. נ' ב.ג.,
27 [פורסם בנבו], (כ"ב השופטת שטופמן); תמ"ש (ת"א) 104372/97 י.י. נ' י.י. א' [פורסם בנבו].
28 רמ"ש (י-ם) פלוני נ' המוסד לביטוח לאומי [פורסם בנבו 8/8/2011].
29
30

יישום הפסיקה וההלכות למקרה שבפני

31
32 58. כאמור לעיל ועפ"י הפסיקה כמפורט לעיל דין תביעת האב לביטול מזונות הקטינה)
33 ומתן פס"ד לפיו כ"א מההורים יישא במלוא צרכי הקטינה לרבות מזונותיה ומדורה בעת
34 שהיית הקטינה במחיצתו ובנוסף יישאו הצדדים בחלקים שונים בהוצאותיה כמפורט
35 בסעיף 40 לכתב התביעה וסעיף 48 לסיכומים להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (נ"י) ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
59. בדנון, לאור הנתונים המפורטים לעיל, בהתייחס להכנסותיהם הנחזות של הצדדים, בחלוקת האחריות ההורית וזמני שהייה של הקטינה עם כ"א מההורים, צרכי הקטינה, גילה והדין החל (מזונות מדין צדקה) והפסיקה כמפורט לעיל יש להפחית את המזונות בשיעור של כ-45% ולפיכך הנני קובע כי האב יישא במזונות הקטינה בסך של 1,275 ₪.
60. לפיכך הנני קובע כי התובע / האב ישלם לאם, עבור מזונות הקטינה (כולל מדור) בשיעור כולל של 1,275 ₪ בחודש (להלן: "דמי המזונות").
- 60.1 דמי המזונות השוטפים הנ"ל ישולמו מדי 1 לכל חודש החל מיום 1/1/15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- חרף התוצאה אליה הגעתי המזונות ממועד הגשת התביעה ועד מזונות חודש 12/14 כולל ישולמו עפ"י פסק הדין הקודם וזאת בהיותם בגדר מזונות שנאכלו.
- 60.1 דמי המזונות לעיל, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם מדי 15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא המדד שפורסם ביום 15/1/2015 (להלן: "מדד הבסיס").
- 60.2 דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שלושה (3) חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים) כאשר ההתאמה הראשונה למדד, תבוצע בעת פירעון דמי המזונות של חודש מרץ 2015.
- 60.3 דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי האם עד הגיע הקטינה לגיל שמונה עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיה התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל.
- 60.4 בכפוף לאמור לעיל, ממועד סיום לימודיו התיכוניים של הקטינה ואו הגיעה לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים), ועד לסיום שירותו הצבאי הסדיר בחובה ישלם האב לידי האם, תשלום מזונות חודשי בגינו, בסך של 500 (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).
- 60.5 דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי אם הקטינים בנוסף לקצבת הילדים המשולמת לה ע"י המל"ל ואו בנוסף לכל קיצבה, גימלה או הטבה להם היא זכאית, ככל שהיא זכאית על פי כל דין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 24826-04-14 (ת"פ) 2015

- 1 60.6 בנוסף לדמי המזונות יישאו שני הצדדים במחצית מהוצאות הבריאות והחינוך
- 2 החריגות של הקטינה אשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי משלים
- 3 ככל שישנו. והכול לפי הוראות אלו:
- 4 א. הוצאות ריפוי חריגות, אשר אינן ממומנות על ידי ביטוח הבריאות
- 5 הממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים
- 6 פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, תרופות שאינן בסל הבריאות.
- 7 ב. הוצאות חינוך חריגות, הכלולות השתתפות במחצית מעלות תנועת נוער
- 8 צופים, שיעורי עזר ו/או שיעורים פרטיים, משלחת נוער לפולין ושיעורי
- 9 נהיגה.
- 10 61. הנתבעת תשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום. לא ישולם
- 11 הסך הנ"ל במועד, יתווספו לו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מהמועד שנקבע לתשלום ועד
- 12 לתשלום בפועל.
- 13
- 14 62. המזכירות תמציא את פסק הדין לבאי כוח הצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20

ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

יחזקאל אליהו, שופט

- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27